

BŘEZEN

V MŠ ROHOZNÁ

„Březen, březen, za kamna vlezem“ – tato pranostika se letos opět v jistém slova smyslu vyplnila. Stejně jako v minulém roce se česká vláda rozhodla, že se uzavře MŠ z důvodu bující pandemie COVID 19. Čísla denně nově nakažených se nezadržitelně blížila k hrozivým 20 000 lidí. Nemocnice praskaly ve švech, kraje vyhlášovaly v nemocnicích tzv. „hromadné postižení osob“. Jediné, co mohla vláda ještě zavřít a omezit, a co bylo dosud v provozu, byly školky a speciální školy. Navíc ještě víc omezila pohyb osob.

Ve školce jsme přešli na tzv. distanční výuku. Předškoláky, kteří mají poslední rok v MŠ povinný, jsme začali učit na dálku. Respektive jsme jim vymýšleli úkoly, které mohli s rodiči doma dělat a při tom tak podporovat jejich rozvoj. Navíc to byl i pro rodiče zdroj inspirací, jak děti doma zabavit. Někteří rodiče souhlasili s předáváním úkolů emailem a někteří si pro zadání chodili přímo do MŠ ve smluveném čase.

Určitě jsme museli vzdělávací nabídku upravit tak, aby to rodiče s dětmi mohli doma pohodlně zvládnout. Muselo se počítat s tím, že doma nemají didaktické pomůcky, které máme v MŠ, nemají některé výtvarné potřeby, pomůcky na cvičení, hudební nástroje apod. Na každý den obsahovala nabídka několik činností (někdy až 9). Rodiče s dětmi si volili přiměřené množství jejich možnostem. Zpětnou vazbou pro nás byly přinesené vypracované úkoly a fotografie pořízené z činností s dětmi. Vypracované úkoly nám přinesly děti nejdéle při návratu do MŠ, fotografie zasílali rodiče na email školky. Musím některé rodiče pochválit, že tak činili pravidelně. Všechno, co děti doma dělaly v rámci distančního vzdělávání, bude podkladem k hodnocení.

Doufáme, že tato situace co nejdříve změní k dobrému a my se znovu vrátíme k prezenčnímu vzdělávání. Venku už je jaro v rozpuku začne být i teplo a bylo by škoda, kdybychom museli „sedět doma“.

Nepřestávejte mít dobrou náladu a věřte, že někdy zase, snad brzy, bude líp.

Vlasta Luňáčková, DiS

